

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev

JUTRO izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—. Telefon številka 303.

Posamezna številka 6 vinarjev

Uredništvo in upravnistvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopolni se pošilja uredništvu, naročnina upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopolni se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrt 15 v, osemnice, poslana in zahvale vrt 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti anekdot. Telefon številka 303.

Šport.

Pri zadnji plavalni tekmi na Bledu se je pokazalo, da ima naš domači šport še lepo bodočnost. Prve cene sta sicer odnesla Čeh in Hrvat — toda tudi domači tekmovalci so dosegli lepe uspehe.

Pomislimo moramo, da se pri nas šport razmeroma malo goji in da se mu šele v zadnjem času posvečuje več pozornosti. Kak pomen ima šport v modernem življenju, nam ni treba posebej poudarjati. Dasi je šport splošno mednarodno, ima vendar za vsako narodnost svoj pomen, ker kaže nekako kulturno stopinjo naroda. Zato bo treba pri nas misliti na to, da povzdignemo svoj šport.

To bo posebna važnost tudi za naša letovišča. Letovišča ne vabijo gosta samo s svojimi prirodnimi krasotami in z raznimi napravami ampak tudi z raznimi zabavami in atrakcijami. Pred vsem pa s športnimi prireditvami. Za take športne prireditve more najboljši skrbeti domače športno društvo in to more upati na uspeh le tedaj, ako ima v svojih vrstah dobre moči. Moramo torej skrbeti za to, da se šport vseh vrst goji po vseh naših mestih in po večjih krajih, ker je le tako omogočeno, da dobimo dovolj naraščaja in dobrih sil, ki bodo doma tekmovalce med seboj in lahko dosegli uspehe tudi na mednarodnih tekmah.

Doslej so nastopali naši tekmovalci na tekmah le kot posamezne osebe, ne kot zastopniki klubov. Zato moramo skrbeti za to, da si ustanovimo novih športnih klubov, ki bodo omogočili razvoj športa.

Šport je sicer sam sebi namen, vendar mora tudi on stati v službi domovine, saj je dandanes šport najbolj javno polje, kjer zastopniki različnih narodov tekmujejo med seboj. Ako mi v dogledni dobi ne bomo nosili lavorik iz tujine, moramo skrbeti za to, da vsaj na tekmah, ki se vrše pri nas doma, dosežemo kolikor mogoče ugodne uspehe. To pa bo mogoče le, ako bomo šport sistematično gojili.

Dolžnost časopisja je, da opozarja na to važno stran modernega življenja. Zato bi morali imeti tudi naši listi stalne športne rubrike, kjer bi bil pregled o domačem in tujem, posebno slovanskem športu. Treba bo misliti na primerne zveze s tujim športnim svetom, ki jih bo treba uravnati tako, da se bo pri tem vpoštevalo naše narodno ime. To bo naloga športnih klubov.

Po naših mestih in večjih krajih bo šport namenjen vzgoji in zabavi — tekme na naših letoviščih pa bodo dale prilike, da pred tujim svetom izkažemo svoje — sile.

Naša mladina naj se zaveda, da jo tu čaka lepo odprto polje zabave, dela in boja, kjer lahko pridobi sebi in svojemu slovanskemu imenu — lavorik.

Ako hočejo naša letovišča privabiti nase več gostov, je nujno potrebno, da se na njih prirejajo športne

tekme. Da bodo te tekme izpadle za nas častno, to bodi skrb onih, ki vedo ceniti pomen športa.

Iz slovenskih krajev.

Iz Ježice. Stare in mlade Marjine hčere na Ježici so si hudo v laseh. Stare, ki so bolj vnete za božjo kakor posvetno čast, ne privoščijo mladim nikakršne zabave. Povodom blagoslovljenja Društvenega doma bi morali Orli mladim devicam tvoriti špalir. Ker pa župnik na prigovarjanje starih k temu ne privoli, jih je v zadnjem času več iz družbe izstopilo, med drugimi tudi načelnik telovadnega odseka, kateremu so malone vse mlade družbarice naklonjene. Škoda za fanta, da ga „Domoljub“ tako zaničuje. Punice so računale, s kakšno radostjo bodo na dan blagoslovljenja Društvenega doma na prsa mladih Orlov pripenjale šopke. Pa njih veselje se je spremenilo v žalost, kajti slavnost se bo vršila čisto enostavno. Stare so jim štrono zmešale sedaj jih pa srček boli, ker ne bodo dosegle, po čemer so hrepenele, namreč ožjega stika z Orli, ki bi se jim nudi ob priliki blagoslovljenja pri prosti zabavi na Alešovem vrtu.

Iz Starega trga pri Ložu. Ne kaj o rimskih izkopaninah v loško-starotrkidolnini. Bogata je naša dežela raznih izkopanin, rimskih kakor tudi prazgodovinskih. Vsek čas se sliši, da izkopljejo kje kake starine, da so stanovali ondi stari Rimljani. Sicer ni čuda, kajti stari Rimljani so bivali po vsej naši deželi, oni so se tod borili in vojskovali v svojem izobilju. In da niso izginili brez sledov je tudi gotovo; to so izkopanine. — Dozdaj se je slišalo že skoro iz vseh slovenskih krajev, da so izsledili kje kake izkopanine, samo iz naše napol pozabljene loške doline je bilo vse tiho, akoravno smelo trdim, da bi bila ravno naša dolina ena najbogatejših na izkopaninah. Saj je bil vendar tu na Ulaki nad Starim trgov Metullum, ki je veljal za eno največjo utrdbo za staro Aemono. Toda kdo se briga za stari Metullum, saj je zdaj razvalina, kjer se sončijo le še gadi in modrasi. Tudi sicer se morajo biti v loški dolini kake rimski dokumenti, seveda v zemlji. To izpričujejo tudi dejstva. Ko so 21. t. m. kopali fundament za mlin pri bencin-žagi g. And. Paternosta nad Danami, oziroma tik nad izlivom Obrha v jamo Golobino, so prišli do raznih starih loncev, ki so jih pa iz neprevidnosti pri kopanju vse pobili. Lonci so bili vsi prazni. Dalje so izkopali dve lepi zapestnici, ki so ležale v zemlji po koncu kak centimeter vsakebi, kakor od strohnele roke. Kostni ali drugega orodja se ni našlo. Eno zapestnico, ki mi jo je podaril g. Paternost vam pošiljam na ogled.

Grozna nesreča se je pripetila v torek, 22. t. m. Francu Sterletu iz Podloža. Ko je namreč omenjeni peljal težak voz žaganec z voli na

Rakek, je hotela nesreča, da se je pri enem volu zlomil jarem ravno v klancu nad Ložom. Ker pa drugi vol ni bil dovolj močan, da bi v klancu sam pridržal voz, ki je začel drčati nazaj, je hotel voznik Franc Sterle voz zavreti, toda bilo je že prekasno. Voz je zavil preveč na stran in se prevrnil na nesrečnega voznika; zasul mu je ves trup samo glava in noge so morale izpod voza. Nesrečež je imel še toliko moči, da je klical na pomoč, ko pa so ga drgni vozniki, ki so mu prihiteli na pomoč, potegnili izpod voza, je bil popolnoma strl in je v nekaj trenutkih izdihnil. Nesrečnik je star 33 let ter zapušča nepreiskrbljeno ženo.

Že zopet strašna nesreča. Komaj smo poročali o nesrečnem Francu Sterletu iz Podloža, ki je našel strašno smrt pod vozom žaganec, že se je pripetil takoj drugi dan v sredo 23. t. m. okrog 5. ure popoldne na Škerbcovi tovarni v Podcerkvi nov, še groznejši slučaj smrtne nesreče nad 9letno deklico Mici Znidaršič, posestnikovo hčerko iz Podcerkve. Pri omenjeni tovarni moli namreč iz zidu pri mlinu na prosto kakih 25 cm transmissijske veje, sicer je izključena skoro vsaka nevarnost, vendar je zahteval ta mali kos veje v sredo svojo mlado žrtev v osebi Znidaršičeve 9letne hčerke. Na neumljiv način se je zapletla obleka omenjene deklice okoli veje, ki jo je začela sukati naokrog. Najbrž se je morala nesrečna deklica gugati ali sedeti na veli, zlasti ker je bila nekoliko slaboumna, pri čemer se ji je morala zaplesti obleka okoli veje. Toda cela nesreča se je morala izvršiti strašno hitro, ker nesrečna deklica ni imela niti zavpiti časa in jo v prvem hipu niti opazili niso. Prizor je bil strašen. Vela je sukala nesrečnice liki vreteno naokrog, kljub temu, da teče le par decimetrov od tal. Ko se je končno posrečilo g. Fran Škerbcu, nesrečnico potegniti iz vrteče veje, se je nudi očem nad vse strašen in grozen prizor! Deklica je imela odtrgane obe roki in nogi; spodnja čeljust je bila popolnoma odbita, glava pa vsa razbita. Tudi ostalo telo je bilo vse razmesarjeno. Čreva so bila vsa pretrgana, da so se kar vlačila po tleh. Srce je bilo videti kako je še utripalo! ... Ljudje, ki so gledali ta grozni prizor, so si večinoma zatisnili oči in bežali iz kraja nesreče. Oče deklice pa, ki je izvedel za njeno nesrečo, je priletel ves blazen na lice nesreče, se vrgel na vroče dele svoje razmesarjene hčerke, jo pobral in nesel domov ...

Iz Velike Poljane pri Ortneku. V sredo je zopet pri nas razgrajalo zagrizeno in fanatično človeče, Krumpeštar od Sv. Gregorja. Kar si že ta reva vse upa, presega že vse meje človeške morale. Pripodil je namreč svoje backe od sv. Gregorja na Poljane, da bi tam prosili Boga za dež. Skoro gotovo je naročen na „Jutro“, da je tam čital članek vaškega vodnjaka. In glej! Na prižnici je začel zopet udrihati po poštenih ljudeh. Očitaj jim je tam javno, da s takimi

ljudmi, ki jedo ob petkih meso, ne smejo tukajšnji študentje občeati. Dalje je čekal, da bo razpostavil sv. rešnje telo in oznanil post, da bo vsaj nekaj podpore za one Ortečane, ki ne hodijo v cerkev in jedo meso ob petkih. Ali ni to več kakor škandal, da si to puhloglavče drzne javno — v cerkvi — ob času procesij za dež, napadati in sramotiti pred svojimi backi poštene in ugledne družine. Ako pride ta kolovrat še enkrat na Poljane in si drzne izživati mirne in poštene ljudi, tedaj ga primemo za njegova ušesa in ga spodimo nazaj v njegov brolg, k sv. Gregorju. Poljanci niso Gregorci. — Capito!

Iz Dobropolj. — Podivjana mladina v Dobropoljah. — Kaj takega se mi pa v gosrki vasi, ki je najoddaljena od civiliziranega sveta, ni pripetilo, mi je pripovedoval neki skozi Dobropolje potujoči gospod. „Minulo soboto je bilo. Šel sem mimo župne cerkve dobropoljske, iz katere se je vsulo ne malo dečkov v starosti osem do deset let. Solnce je bilo že za dva moža visoko na nebu ter se je prav prijazno oziralo po krasnih dobropoljskih poljanah. Jaz sem se pomikal po beli cesti. Ta mlada družba se usuje za menoj ter se jame smejeti za hrbtom nepoznanega jim človeka. Mesto prijaznega in dostojnega pozdrava so mi bile vse drugačne besede na uho, spodobne in nespodobne. Hotel sem se že obrniti ter pokarati zlobno razposajeno deco ali premlisl sem si. Molče sem nadaljeval svojo pot. Plačilo za to sem kmalu prejel. Mladina je kričala za menoj, da sem mutast itd. Še bolj trdovratno sem molčal. Žal mi je bilo le za mlada srca, ki so že tako pokvarjena, dasi so šli dečki baš iz cerkve. Praznje oblečeni so bili, menda so šli od spovedi ...“ Tako torej ta gospod. Sram me je bilo, da sem iz Dobropolj doma. Svetoval bi staršem, ki imajo tako mladino, naj jo pouče vsaj tiste olike, ki jo ima celo ciganski otrok na cesti. Ta te namreč gotovo pozdravi, ali vsaj mirno pusti pasirati. Ne čudil bi se, da je bil v oni družbi samo en tak paglavec. Ali da se cela jata takih paglavcev spusti na tujca, to je zamerjenost ua vzgoji, ki so jo zakrivil tisti, katerim je ravno poverjena vzgoja. Seveda, če se človek peha za politični mandat svojega prijatelja in somišljenika, če hoče nastopati na političnih shodih ter stegovati svoj jezik, če dela veliko reklamo za sodavico, limonado in raznobarne pocalice, se bavi zelo mnogo s sladko in grenko čukulado, pleza, koraka, skače ter dela štafažo različnim Marijinim kongregacijam in še sam ščuva dečke na otroke, kojih starši so slučajno naprednega mišljenja, potem seveda nima časa in tudi nobenega smisla, da bi otrokom vcepil razen morebiti kakih črk in števk tudi spodobno vedenje na cesti napram tujcem, katere se mora pozdravljati, ali pa vsaj pustiti v miru. Kdor se čuti prizadetega naj se poljša!

Iz Sevnice. Sevnica in njena požarna bramba zasluži pač vso hvalo

Mokronoga. O požaru se je načelnika tukajšnje požarne brambe in njegovega namestnika takoj obvestilo, kakor hitro se je o njem izvedelo; nekaj možta bilo je pripravljeno oditi v pomoč, g. Markl iz Smarja pa je takoj dal konje na razpolago. Načelnika Smrekarja najbrž ni bilo doma; njegov namestnik reneat Kovač pa je oblastno izrekel: „Bir bermer nit gen“. Tista požarna bramba, ko je hodila na „nemške“ shode in pogrebe (Šoštanj, Celje, Laško) torej ni imela toliko bratskega čuta, da bi v dve uri oddaljen Mokronog poslala svoje moštvo, da bi tam izvrševalo svoj edini poklic! Požarna bramba ni za knapjanje, ampak „bratu v pomoč!“ Po naših mislih sevniki „Feierber“ le radi tega ni pihel v Mokronog, ker je to slovenski trg in ker se je dvomilo, če bo kaj pijače. Kovač na pomoč!

DNEVNE VESTI.

Po dolgem in težkem premišljevanju je „Slovenec“ zdaj, ko se že toliko časa piše o draginji, vendarle dobil pametno idejo in jo je ovekovečil v večeršnjem uvodniku: povšajte delavskemu ljudstvu plače. Pa menda misli, da je kdove kaj novega povedal. Mi ne vemo sicer, kaj bodo na to rekli klerikalni industrijci, veletrgovci, podjetniki, fabrikanti in gospodarji. Najbrže — nič, kajti oni dobro vedo, da „Slovenčevih“ čenč o „delu za ljudske interese“ ni jemati resno. Ne rečemo dvakrat, da so „Slovenčevi“ uredniki najprej šli vprašat klerikalne industrijce, veletrgovce, podjetnike, fabrikante in gospodarje, če smejo napisati tak in tak uvodnik. In gospodje so jim najbrže rekli: le napišite ga, mi se zanj itak ne bomo nič zmenili. Sicer bi se pa „Slovenec“ izmazal tudi lahko na ta način, da bi konstatiral, da je njegov poziv naslovljen samo na liberalne industrijce itd. ne pa tudi na klerikalne. In zato bi morali plače zvišati samo liberalni, ne pa tudi klerikalni. Tako pa seveda ne pojde. — Mi prav radi priznamo, da plače delavstva danes niso po večini v nobenem razmerju z izvršenim delom. In zato priznamo brez zadržka tudi opravičenost delavskih zahtev po zvišanju plač. Ampak treba je pa tudi povedati to, kar je „Slovenec“ povedati „pozabil“, namreč, da se s tem draginja ne bo odpravila, da vsled tega, če bodo delavci imeli boljše plače, meso ne bo nič ceneje, ne moka, ne premog, ne sladkor, ne obleka, ampak narobe — gospodje velekapitalisti bodo rekli: ti delavec, zdaj imaš boljše plačo, zdaj lahko plačuješ meso, moko, sladkor itd. še dražje nego prej, in tisto povišanje plače mu ne bo čisto nič zaleglo. Če se bodo plače povišale za 40%, se bodo pa potrebščine podražile za 50%, in draginje še vedno ne bo konec. Po „Slovenčevem“ receptu, ki je naravnost zoporno — demagoški, se draginja ne bo odpravila. Zoper draginjo so popol

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

In to govori dovolj jasno, da ste hči sramote, da ste takorekoč sama v sebi sramota. Mislim, da ste me razumeli. Kaj pravite k temu?

Bianka mu ni odgovorila. Toda njen pogled je govoril zanjo. Nedvomno je čital Bembo v tem pogledu več kot zaničevanje in več kot grozo, kajti vztrpetal je po vsem životu, — Kaj, je zarezal, da bi se hči kurtizane Imperije norčevala iz mene, kardinala, škofa beneškega! ... Dobro, da jo imam v svoji oblasti!

Nadaljeval je: — Zdaj veste, kdo sem jaz in kdo ste vi. Zdaj razumete, da mi moje bogastvo in moja mogočnost dajeta oblast nad najlepšimi ženskami, ako se mi jih zahoče, in da vas ne bo nikdar noben možski pogledal z očmi odkritosrčne ljubezni; kurtizanskih hčera človek ne ljubi, nego jih ima — kakor njihove matere. Ali je to resnica, ali ne? Vi molčite; dobro. Torej, prišel sem vam povedat: K vašim nogam polagam vso svojo mogočnost in vse svoje bogastvo.

— Kako je ostuden! je zamrmrala Bianka. Ta beseda ji je prišla na jezik nehote; njen namen niti ni bil, da bi jo Bembo slišal; izrekla jo je z instinktivnim stresljajem, kakršno presune včasih človeka, kadar sreča nepričakovano kako grdo žival.

Bembo pa jo je razumel in oskalil zobe. Vzlic temu pa se je, dasi z naporom, premagal še enkrat v brezumni nadi, da se mu posreči dobiti Bianko po njeni prosti volji — da se bo vdala njemu, ki se mu še nobena ženska ni bila vdala sama od sebe.

— Grd sem, to je resnica, je dejal skoraj ihto; toda kaj zaleže grdost obličja, ako je duša lepa, ako je duh velik. Vi me ne poznate popolnoma; vi ne veste, da sem bil jaz, ki se me

vseboji, jaz, kardinal in veliki dostojanstvenik beneške države, pred par leti še manj nego najposlednji barkarol; zoprni sem, to je gotovo; premislite torej, koliko plodovite potrpežljivosti, silne domišljije, bezne volje, poguma, znanja in vsega, kar požlahtnjuje človeka, mi je bilo treba, da sem si pridobil v tako kratkem času tako odlično položaj; premislite, česa sem zmožen, in po poti, ki sem jo prehodil, premerite pot, ki jo lahko še prehodim! Razgovarjam se z vami tako, kakor nisem govoril še z živo dušo na svetu; tako, kakor govorim z vami, si jedva upam misliti s seboj.

Poslušajte me, otrok. Kaj bi bilo, vi hči kurtizane, ako bi postali tovarišica papeža? ... Ali niso to krasne sanje za razumno bitje? ... In zakaj ne bi kardinal Bembo, ki ga prištevajo že zdaj med luči naše svete katoliške cerkve in ga kličejo najvišji med velikimi že dve leti v Rim, ovenčal svoje glave s tiaro, tisti Bembo, tisti kmetski Bembo, Bembo-pisar in revež, ki se je pokril s kardinalskim klobukom! Ako bi me podpirala v moji častihlepni potrebi, ugajati ženski, kakršna ste vi, si upam, srečno tvegati sleherni podjetje na svetu! ...

Tako govoreč, je Bembo skušal vzravnati svoj stas. Skušal je ozoriti svoje lice z odsevom častihlepija, ki se mu je res posrečilo polepšati ga, dasi je bil njegov glas po čudnem protislovju istočasno ponižen, milo proseč in poln gorečega rotenja.

Takšna je bila kardinala Bemba izpoved ljubezni. Bila je vredna občudovanja in absurdna obenem. Vredna občudovanja, ker Bembo v svesti si svoje moralne in fizične grdosti, ni pozabil omeniti ničesar, kar je moglo zapeljati žensko domišljijo. Absurdna, ker ni poznal Bianke in so njegovi, četudi še tako krepki razlogi šli mimo nje, ne da bi napravili nanjo le količjak vtisa.

Bodisi kakorkoli, prizor je bil zanimiv. Deklica, naslonjena k debli starodavne ciprese, roke prekrizane na prsih, kakor da bi se pripravljala na skrajno obrambo, glava pokoncu, nepremična, ne da bi se vtrpetela; možki pa dva koraka od nje, nekoliko sključen, ves spaten, iščoč gest in poz in govoreč v resnobnem molčanju gozda svoj čudni nagovor, podoben kakemu ponočnemu čarovniku! potuhnjena luč slepice, ki je odevala obdava s tajinstvenimi žarki; črno vejevje ciprese, ki je tvorilo med njiju glavama zlovesčo streho; okoli njiju pa

neizmerne globine noči, na dnu katere so se nerazločno pačila krivaljasta debela dreves in se je zdajpazdaj potuhnjeno plazila pogozdna golazen. To je bilo strahotno in blazno obenem, kakor sanje, vznikle iz prerazgrete domišljije kakega novega slikarja.

Ko je Bembo dogovoril, je umolknil. Čakal je besede, geste, znamenja, ki bi mu dokazalo, da se je dotaknil vsaj enega živca — ako že ne v srcu, pa vsaj v duši Bianke.

Toda nič se ni zgodilo, kar bi mu moglo obuditi to zarjo nade.

— Ali ste me slišali? je zarenčal zamolklo. — Ne, je dejala Bianka. — Slišali ste me. In ste me razumeli. Niti ene ni med besedami, ki sem jih govoril, ki ne bi trepetala v vašem duhu. Poslušajte me še nekoliko. Saj vidite, da sem ponižen, da vas prosim in rotim. Vsaj to vam hočem povedati, koliko trpim od tiste blagrovane in proklete minute, ko sem vas prvkrat zagledal. Nemogoče je, da se ne bi me usmili, in če vas ne gane toliko odkritosrčne ljubezni, toliko solza in toliko bolečine, potem niste ženska. ... Poslušajte ... Kaj sem vam storil? ... Nikdar nisem govoril z vami, niste me poznali, ne morete me torej sovražiti, in vendar — ničesar razen sovraštva ne vidim v vaših očeh. Ali se me bojite? Zakaj neki? Služiti vam hočem, biti hočem samo orodje vaše slave, vašega bogastva in vaše sreče. Vse, kar imam sil, uma in volje, vse hočem vporabiti samo v to, da vas osrečim v tem življenju, ki se zdi vaši mladostni pameti tako žalostno. Povejte, oh, povejte, usmilite se — ali vas res ne ganejo moje besede? Ali vas moja brezmejna ljubezen ne navdaja vsaj s sočutjem do mene? ...

— Ne, je dejala Bianka. Takrat je zahteval od gneva. Solze, ki so ga skelele v obeh, so izhlaple v ognju divjih strasti; njegove trpalnice so se obrobile z rdečim kolobarjem, ničesar več ni dejal. Toda hripavi vzdihljaji so napenjali njegove prsi. Iztegnil je roke naprej.

Bianka se je vzravnala kakor kip in zbrala vse svoje moči za poslednjo borbo, toda njene roke so ostale prekrizane na prsih.

Bembo je stopil korak naprej.

(Dalje.)

noma drugi pripomočki, ki jih pa „Slovenec“ ne sme povedati, ker bi sebe in vso klerikalno gospodo, ki dela samo protiljudsko velekapitalistično politiko, udaril po zobeh. Mi se popolnoma strinjamo s „Slovencem“, da je treba delavstvu plače povišati, ampak ne zato, da bodo na podlagi tega velekapitalisti tem bolj dražili živila in druge življenske potrebščine, in bo tisto povišanje plač spet romalo nazaj v velekapitalistične žepe, temveč zato, da si bo tudi delavec mogel privoščiti poleg telesne hrane tudi duševnih razvedril, ki si jih zdaj zaradi preizkušnje plač in draginje ne more. Z zvišanjem plač draginjsko vprašanje še ni rešeno.

Za 50% bodo povišali plače vsled večeršnjega „Slovenčevega“ uvodnika svojim uslužbencem (40% se jim zdi veliko premalo) Katoliška tiskarna, Katoliška knjigovodnica, podjetnik Lončarič, stavnjenik Scagnetti, tovarnar Pollak, hotel „Union“, stavnjenik Ogrin in razni drugi katoliški industriji, tovarnariji, podjetniki itd. Mizar Rojina pa bo svojim delavcem plače zvišal kar za 80%, ker je zdaj izprevidel, da so njegovi delavci v Ljubljani najslabeje plačani. Katoliški industriji, podjetniki itd. so namreč izprevideli, da je najbolje, če oni sami dajo prvi liberalnim industrijem, tovarnarjem, podjetnikom itd. dober zgled, kajti stara resnica je, da besede mičejo, zgledi pa vlečejo. — Mi ta korak katoliških industrijev, tovarnarjev, podjetnikov itd. popolnoma odobravamo.

Novo klerikalno lumpariljo je odkril „Slovenski Narod“. V uvodniku dne 23. t. m. piše pod naslovom „Atentat „Gospodarske zveze“ in klerikalcev na kmetske interese“ med drugim sledeče: „Gospodarska zveza“ je sklenila z neko trdno pogodbo, da ji bo letos dobavila 1000 vagonov sena, ki se ima izvažati na Bavarsko. Ona je prevzela dobavo sena za 5 K 50 vln. metrske stot, dočim je seno že sedaj po 6 K 50 v. „Gospodarska zveza“ ima že torej sedaj pri vsakem stotu 1 K efektivne izgube! Da pa bo ta izguba še naraščala od tedna do tedna, je tako gotovo, kakor amen v očenahu. — To razkritje „Slov. Naroda“ je povzročilo povsod velikansko ogorčenje. Vsak dan se namreč klerikalci po „Slovencu“ širokoustijo, da so oni edini, ki se bore zoper draginjo, med tem ko vsi drugi, v prvi vrsti seveda liberalci in socialni demokrate, draginjo delajo. S tem najnovejšim činom so nad vsak dvom jasno pokazali, koliko jim je v resnici za odpravo draginje in za ljudske interese. Krme bo letos zaradi suše zelo malo. In mesto da bi klerikalci že zdaj gledali, kako bi našemu kmetu preskrbeli po ceni krme, bodo pa še tisto malo, kar bo naš kmet krme imel, prodali v inozemstvo, prodali za naravnost slepo ceno! Posledica tega bo, da bo moral naš kmet, ker ne bo nič krme, živino moral prav hitro prodati in potem se bo pojavilo še večje pomanjkanje živine, nego je zdaj, in še večja draginja mesa nego je zdaj. Trpela bota zaradi brezvestne klerikalne kupčije kmet in meščan. Prvi, ker bo moral zaradi pomanjkanja krme živino po ceni prodati, drugi, ker bo potem, ko ne bo več dosti živine, moral meso plačevati še dražje nego doslej. In taki lumparilji pravijo klerikalci „zastopanje ljudskih koristi!“

Najlepše je kar tajiti — si misli brumni „Slovenec“, pa odgovarja na razkritja o čednih kšeftih „Gospodarske zveze“ kar na kratko: od konca

do kraja vse zlagano. Koliko so „Slovenčeve“ tajitve vredne, ve danes že vsak otrok. Koliko časa je n. pr. tajil Kregar-Štetove goljufije v trgovski zbornici. V preiskavi sta že bila — „Slovenec“ je pa še vedno junaško tajil. Koliko so pa vredne tajitve „Slovenčeve“ glede kšeftov „Gospodarske zveze“, mora biti jasno vsakemu, kdor tri vrste dalje v isti notici bere, da je tudi „Gospodarska zveza“ nekoliko (!) posegla v sensko kupčijo“. To se pravi v drugih besedah: vse tiste vesti o kšeftih „Gospodarske zveze“ so resnične — samo mi tega za enkrat še povedati ne smemo!

Znani klerikalni krljač France Kristan, uradnik kranjskega deželnega odbora, jo je vendar enkrat pošteno izkupil. Mož je po Ljubljani znan po tem, da po gostilnah brez vzroka napredne napada. Sredi meseca junija sta sedela v neki ljubljanski kavarni dva člana našega uredništva v družbi še enega gospoda. Pri sosednji mizi je sedela večja klerikalna družba, med njo imenovani France Kristan. Meni nič, tebi nič je klerikalni mož naša urednika, ki se zanj nista prav nič brigala, na prav nekvificiran način napadel, pa potem ni imel niti toliko moztosti, da bi bil povedal svoje ime, kajti naša urednika nista do tistega trenutka imela te časti, da bi osebno poznala gospoda Franceta Kristana. Ime sta seveda zvedela drugje in sta na štenkarije dala edino primerni odgovor s tem, da sta Franceta Kristana tožila zaradi žaljenja časti. Pri obravnavi se je mož izgovarjal s tem, da ni s svojimi štenkarijami mislil članov „Jutrovega“ uredništva. Pa okrajni sodnik na ta izgovor ni dosti dal in je gospoda Franceta Kristana obsodil na 30 K globe ali 2 dni zaporu in v povrnitev sodnih stroškov. Ali gospod France Kristan je bil mnenja, da se mu je zgodila velika krivica, pa se je pritožil. Pa tudi vzklicno sodišče je bilo istega mnenja, kakor prvi sodnik in je potrdilo razsodbo prve instance. Gospod France Kristan bo torej za svoje štenkarije plačal 30 K globe (če ne bo šel morda raje 2 dni sedet) in v vse sodne stroške, ki ne bodo ravno majhni. Naša urednika je zastopal g. dr. Novak, oziroma njegov koncipijent g. dr. Lavrenčič. Obtoženca pa koncipijent dr. Pegana dr. Adlešič. — Klerikalcev res ni že več mogoče na drug način naučiti manir, nego samo še s sodiščem. Smo radovedni, če jih je ta slučaj poučil, da še vendar nismo tako daleč, da bi smeli klerikalci kar v javnih lokalih napadati ljudi, pa makar, da so tudi „Jutrovci“!

Na adreso c. kr. okrajnega glavarstva logaškega. Tam gori v Rovtahu imajo društvo „Katoliško-narodna godba“, ki javno nastopa, pobira od prireditelj vstopnino, ima svoj odbor, ima 12 dobrih inih instrumentov in boben, ter se pri vsaki priliki postavlja po tistih rovtarskih kopicah kakor Matevžev petelin na farovškem gnoju. To društvo ima 15 godcev. Če so prav za nič in večina niti not ne pozna, tvorijo pa le društvo, ki pa niti oblastveno ni priglašeno, nima odobrenih pravil in se je ustanovilo, kakor se reče: v kontrabant. Vprašamo sl. c. kr. okrajno glavarstvo v Logatcu, kdo je dovolil temu klerikalnemu društvu, ali tej „Katoliško-narodni godbi“ da v kontrabant igra pa tudi v kontrabant — denar pobira.

Mir pred viharjem, s temi besedami se da najbolje označiti položaj v Spodnji Šiški pred bližajočimi se občinskimi volitvami. Pripravlja in dela se na vse strani, ali pravi boj se še-le začne, ko bodo volitve razpisane. Te volitve zaslužijo vso pozornost

slovenske napredne javnosti, ker narodno-napredna stranka se bojuje za gospodarski razvoj in za slovenski značaj Spodnje Šiške, medtem, ko gredo klerikalci očitno roko v roki z Nemci.

Obravnava zaradi našega ugovora proti konfiskaciji članka v našem listu z dne 21. t. m., ki se je tikal „Flottenvereina“, bo jutri v soboto ob 5. uri popoldne pred tukajšnjim deželnim sodiščem. Na to obravnavo opozarjamo naše prijatelje, ker utegne biti prav zanimiva.

Kam z gojenkami iz trgovskih tečajev? Letos je absolviralo tukajšnje 3 slovenske trgovske tečaje 178 deklet. Od teh jih je dobilo do zdaj komaj 20 službo in še te z bomo plačali! Kam z ostalimi? Ko bi slovenski denarni zavodi, hranilnice in posojilnice, zadruge, v prvi vrsti pa naši domači in zunanji slovenski trgovci imeli vpeljano slovensko korespondenco, knjigovodstvo in sploh pisarniško delo, bi tem našim dekletom ne bilo treba čakati zdaj na službo! Če se že na eni strani ustanavlja druge enoletne trgovske tečaje in se dela zanje reklamo, naj potem trgovski krogi in naši slovenski denarni zavodi tudi poskrbe, da bodo absolventinje, zlasti boljše in marljivše, dobile svoj zaslužek in kruh, ki je le dober, če tudi ni vedno najboljši. To smo hoteli in morali povedati.

Povozil je dne 23. t. m. zvečer v Sreberjih posestnik Ivan Grad iz Beričevega posestnikovo ženo Margareto Ivančič in njena dva ml. otroka iz Sreberji št. 48. Margareta Ivančič se je vračala s svojima otrokoma s polja. Peljala je voziček, na katerem je imela poljske pridelke. Na samokolnici nahajala sta se njen 5 let stari sinček Franc in 13 tednov stara hčerka Marija. V hudem diru pridirjal je proti njim po cesti zgoraj omenjeni Jan z dvoprežnim vozom. Jan ni imel pri vozu luči. Ker je zelo hitro vozil se mu družina Ivančič v zadnjem trenutku ni mogla izogniti. Konji in voz Janov so podrli Margareto Ivančič in njena dva mladoletna otroka Franceta in Marijo s svojo uprego na tla, ter so konji in voz šli čez nje. Sreča v nesreči je, da je zadobila Margareta Ivančič, kakor tudi njen sin Franc le lahke telesne poškodbe, medtem, ko je poškodba Marije Ivančič smrtno nevarna ter bo de otrok težko okrevati. Jan je vozil v hudem diru in še potem, ko se je nesreča zgodila ni ustavil voza, temveč dirjal naprej, ter prepusil ponesrečence svoji usodi. Samokolnica je popolnoma razbita, ter ima Ivančič 40 škode. Nesrečo zakrivil je Jan, ker je hitro vozil in ni imel pri vozu luči. Proti Janu je vložena ovadba in le želeži je, da se ga eksemplarično kaznuje.

Neumestno nadlegovanje. Od strani občinstva zlasti pa potnikov, ki prihajajo zvečer v vlakom v Ljubljano, dobivamo neprestanu pritožbe, da niso nikdar varni pred nadležneži v Kolodvorski ulici. Komaj stopijo ljudje v Kolodvorsko ulico že se vsujejo od vseh strani različni gostilničarji in trgovci in jih neprestano nadlegujejo. Nekateri gostilničarke jemljejo potnikom kar kovcege iz rok in jih silijo v prenočišča. Tako nadlegovanje ljudi je nedopustno in tudi netaktno. Pričakujemo, da bo mestna policija neznosnim razmeram v Kolodvorski ulici vendar enkrat že napravila konec.

Izvoz kamenja iz Podpeč. Za strugo Ljubljani v Grubarjevem prekopu se porabi vsak dan okoli 100 kubičnih metrov kamenja.

Komarjeva nedelja bo 27. t. m. v Spodnji Šiški. „Drli bodo komarja na žeganje“. Ker tak špas frančiškanom

nekaž nese, bo v nedeljo v Spodnji Šiški več maš; popoldan in zvečer bo pa po vasi godba in ples da se bo vse treslo. Škof Tone se za Spodnjo Šiško ne upa prepovedati plesa, ker ve, da bi ga nihče ne poslušal, frančiškani pa se tudi modro drže, ker „žeganje“ ki nič ne „nese“ je dolgočasna reč!

Umrla je v Ilirski Bistrici obče-poštovana gospa Marija Satran, nad-gozdarjeva vdova. Blag ji spomin!

O. BERNATOVIČ
Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana. Velikanska zaloga narejenih obelk za gospode, gospe in otroke. Naj-nižje cene, solidna postrežba.

Ideal. Danes priljubljeni večer smeja z izbranim sporedom: Park svetih jelenov na Japonskem. (V barvah.) Kruh malih ptic. (Prekrasna drama z znamenito Napierkovsko v glavni vlogi in velekomične slike z Lotico in Moricem.) Poset te predstave se zelo izplača.

Ponarejene menice.

Praga se te dni zanima za zanimivo afero, ki kaže sleparije prve vrsti. Le slučaju se je zahvaliti, da so prišli sleparjem na sled, predno se jim je posrečilo dvigniti svoto 250.000 kron. Preiskava bo dognala še mnogo posameznih zanimivosti. Do sedaj se ve sledeče:

Prvi poskus.

Helena Seitz, hči stotnika, je živel v Pragi, živela se je s tem, da je imela študente, zraven pa je čitala rada kriminalne romane. [Bilo ji je že nad trideset let, pa se ji je še vedno hotelo po lepem življenju in po ljubezni. V tem času se je seznanila z nekim Seibtom, ki je bil posestnik dveh hiš in nekega kamnoloma. Tudi Seibt ni imel mnogo denarja; bil je oženjen in je poleg tega vzdrževal še neko ljubico v Krču pri Pragi, za kar je potreboval seveda mnogo denarja. Tudi svoji znanici Heleni Seitzovi ni mogel dati denarja, tožila sta drug drugemu o dolgovihi in tako sta prišla na misel, da sta ponaredila menico.

Znanci.

Helena Seitzova je poznala dr. Janovskega, ki je le imel lepo veliko posestvo v Slanem. Vedela je za hišne razmere in tudi to ji je bilo znano, da leži sedaj dr. Janovský bolehen in da malo občuje z ljudmi. To je hotela Helena izrabiti. Pisala je dr. Janovskemu, naj ji naznani naslov njegove bivše oskrbnice, s katero je bila znana. Dr. Janovský je odgovoril in tako je imela Helena Seitz njegov podpis. Poleg tega je ponaredila na menico ime lekarnarja Zoula iz Slanega, ki ga je tudi poznala. Ponarejena menica se je glasila na 20.000 K. Helena Seitz in njen pomočnik sta s to menico iskala posojila, toda slučajno se je poskus ponesrečil, ker se je Seitz v odločilnem trenutku zbal pred nekim uradnikom, ki ji ni hotel popolnoma zaupati.

Nove menice.

Ker se je poskus s prvo menico skoraj posrečil in je bila menica res dobro ponarejena, sta Seitz in Seibt premišljala, kakor naj prideta do de-

narja z novimi ponarejenimi menicami. Napravila sta torej 6 menic v vrednosti 50.000 kron. Posrečilo se jima je deponirati pri neki praški banki, ki se je seveda informirala o imetju onih, ki so bili podpisani. Izplačala je banka 14.000 kron v gotovini, drugo pa v vrednostnih papirjih. Helena Seitz in Seibt sta si denar razdelila in sta lahko živela pol leta brez skrbi.

Čez šest mesecev.

Po šestih mesecih so menice zapadle. Seitzova in Seibt sta se bala, da se bo banka obrnila na lekarnarja Zoula, ki je bil podpisan kot lastnik menice, in tako bi prišla sleparija na dan. Naznanila sta torej na banko da lekarnar Zoula ni doma, ampak da je na potovanju v Lincu. Ker sta se bala, da bi ju tudi tako zasledili, sta naznanjala nekaj časa razne naslove, češ da se je Zoula zopet preselil. Da bi stvar dobro izvedla, sta študirala oba menično pravo in druge take take knjige. Nazadnje se jima je posrečilo pismo na Zoulo presteči in tako sta bila za enkrat na varnem.

Nov plan.

Pri tem sta prišla sleparja na novo misel. Dne 27. julija je dobil dr. Bukovski, priporočeno pismo od dr. Janovskega, ki ga kot prijatelj prosi, naj bi mu pomagal urediti neko sitno stvar. Dr. Janovský je namreč imel — tako se je glasil v pismu — nezakonsko hčer — ki se sedaj imenuje Zdenka Skalova — in bi ji rad — predno umrje — zapustil vse svoje premoženje 250.000 K. Vse to pa naj bi se zgodilo tiho, da ne bi izvedela javnost in da bi ne godrnjali sorodniki. Prosil je torej svojega prijatelja, naj uredi to stvar z njegovo hčerjo, ki se bo pri njem zglasila.

Res se je kmalu potem zglasila pri dr. Bukovskem mlada dama — Helena Seitz, kot nezakonska hči dr. Janovskega. Dr. Bukovski je pismu verjel in je tudi Heleno Seitz obravnaval kot nezakonsko hčer svojega prijatelja. Šlo se je zato, da se dobi pri neki banki 250.000 kron hipotek. To svoto je bila pripravljena izplačati češka banka, ki pa je seveda poslala v Slano cenilno komisijo. Dr. Janovský ni vedel zakaj cenijo njegovo posestvo, vendar se mu je čudno zdelo. Za svojo spekulacijo je potrebovala Seitz nekaj listin, ki jih je imela pripravljene seveda ponarejene. Le izkaz iz davčne pole ni mogla dobiti brez dovoljenja dr. Janovskega. Nekemu uradniku pri davkarji se je zdelo stvar sumljiva in je opozoril na to dr. Janovskega. Ta je seveda takoj spoznal, da se je nekdo hotel po slepariji polastiti njegovega premoženja, ker ni imel nikake nezakonske hčere, niti kakih drugih spekulacij. Naznanil je stvar policiji in te dni so prijeli Heleno Seitz — ki je priznala dejanje. Na to so aretirali tudi njenega pomagača in nekaj drugih oseb. Dobili so pri njih le malo — denarja. Tako se je posrečilo zaslediti zvite tikce predno so s svoto 250.000 kron odleteli po svetu.

Slovinci darujte za „Sokolski dom“ v Borovljah.

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislava voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

MALI LISTEK.

I. E. RUBIN.

Navadna drama...

Mestna slika.

I.

Stala sta vsak večer na stopnicah, ki so peljale z dvorišča v prvo nadstropje. Nihče ni hodil po tistih stopnicah razun starih žensk. Bilo je vse temno okoli in le ob posebnih dneh je pobožna hišnica prižgala majhno luč pred razpelom, ki je viselo na prvem ovinku stopnic. Ta čas je bilo vselej čudovito lepo. Lučica je razsvetljevala staro zidovje, plapolala je in z njenim plapolanjem so se gibale sence stebrov po stenah. Bile so te sence kot zlobne moči, ki prihajajo od bogvekod in uničujejo srečo človeku... Stopnice so bile stare; shojene, hišni prebivalci so hodili po drugih. Koncem dvorišča so bili hlevi za konje in slišalo se je vsak večer vpitje hlapcev, ko so pokladali konjem in med seboj govorili in kričali nad nemirno živino. Zdajpazdaj je prišel kateri hlapec mimo stopnic, pa se ni zmenil za to, kar se je go-dilo na njih, zvižgal si je svojo pesem, in nesel škal vode, vmes pa kiel, če je voda plahnila čez škaf. Skozi mala okenca so se kazale lučice v

hlevih, čulo se je zamolklo vdarjanje konjskih kopit, zdajpazdaj rezgetanje, sicer pa je bilo vse tiho. Kadar ni bilo lučice pred razpelom je bila na stopnicah tma in le iz oken okoli dvorišča so prihajali žarki iz razsvetljenih sob.

Ona je stala navadno eno stopnico više kot on. Držal jo je v objemu okoli pasa in slonela sta na mrzlem zidu, šepetala tiho, včasih pa molčala cele pol ure. Kadar je bila lučica pred razpelom, je ona gledala v njegov izmučen obraz, mešala z roko po njegovih gostih lasih in šepetala njegovo ime. On pa je navadno gledal v noč predse, ali tja čez dvorišče, kjer so se svetila visoka okna svetlo razsvetljenih sob, ali pa na ozka okenca konjskih hlevov, kjer je slišal teptanje konjskih kopit. Včasih je videla, kako je oprl hrepeneče-zamišljen pogled v razpelo, videla je, kako se leskeče v njegovih očeh tista mala lučica, ki je plapolala pred razpelom, in takrat se ji je zdel čez vse lep, prijatelj je za šop njegovih velikih sprednjih las in šepnila „Petruša!“

On jo je pogledal molče in vzdihnil, čutila je, kako se je njegova roka siluje ovila okoli njenega pasu, in on je zopet gledal v lučico, da je odsevala v njegovih jasnih velikih očeh... Tako je bilo, odkar sta se poznala. Ona je služila pri bogatih ljudeh. Vzgo-

jena je bila na kmetih pri sorodnikih in prišla potem nazaj v mesto k materi. Mati je hodila v tovarno in govorila vedno, da psu ne privošči takega življenja in dala hčer služiti. On je služil za hlapca pri premogarju. Vozil je s starim hlapcem premog po mestu. Hlapec je sedel na vozu in vozil, Petruša pa je raznašal premog. Pred hišo je stari hlapec pričel z dolgim zategnjenim visokim glasom „štajn-kolen“, da so kuharice vselej vedele, da vpije on. Pri neki taki priliki sta se spoznala. Stari hlapec je zakričal na ulici, Magda je pogledala pri oknu in namignila, naj priredela premoga. Takrat sta se prvič videla. Prinesel je težko, pripognjeno in težko je dihal, ko je dospel do vrha stopnic.

„Težek je“, je vzdihnil, ko je odložil na tla in snel z glave majhno črno čepico in povlekel z roko preko črnih las, da si je obrisal pot. Ona je obstala in ga gledala, on pa se ni zmenil zanjo.

„Kam naj denem?“ je vprašal. „Bom že jaz“, je odgovorila ona, ker se ji je smilil. „Saj ni —“ pomislil je, ali bi jo vikal ali tikal — niste tako močni. Kaj pak da ne! Smejale se ji je veselo. Pa daj, je rekel in odšel, ona pa je gledala za njim.

Vedno se je spominjala tega tre-

notka, kot da je bil važen za celo življenje. In potem je vedno čakala, kedaj se zopet oglasi na ulici glas starega hlapca. Včasih jih je sedelo na vozu cel kup premogarjev s črnimi obraz, s kopicami na glavi. Stari hlapec je sedel prvi, drugi za njim na vrečah, zadnji je bil Petruša. Kadar se je prikazala k oknu, je videla, kako vsi gledajo gori in ji migajo z rokami, zraven pa so nagajali Petruši, smejali se na glas in ploskali. Petrušo je bilo sram. Vzel je hitro vrečo na hrbet in drugi so vpili za njim nerazločne besede.

„Kaj pa hočejo?“ vprašala ga je nekoč.

„E nič, stari osli so najbolj neumni“, je odgovoril.

„Zakaj?“

„Norčujejo se.“

„Iz koga?“

„Iz naju... Iz mene... In od-

šel je.

Zasmilil se ji je. Norčujejo se iz reveža. Pa zakaj? Morda vedo. Pa kaj? In zbal se je, da bi morda Petruše več ne bilo in bi drugi vozili premog v to ulico. Vedno težje ga je pričakovala in čudno ji je bilo, kadar ga ni bilo dolgo. Letala je k oknu, gledala na ulico, poslušala, če kje drda kak voz, hotela je iz šuma polulčne množice slišati, če že kje v obližju kriči stari hlapec s svojim

znanim visokim glasom. Kadar je prišel, sta govorila, dokler ni prišla gos-pa iz kuhinje. Gospa je bila stroga. Ozmerjala jo je vselej, kadar je s kom govorila, zato se je je bala. V nedeljo je imela prsto in sešla sta se zunaj mesta. Nikdar ni mogla pozabiti tistega dne. Godba je bila v gostilni in izletniki iz mesta so veselo plesali, pili in peli. Skoro nihče ni poznal nje in Petruše. Hodila sta dolgo okoli po prostem. Ona mu je pravila, kako je bilo lepo, ko je bila na kmetih, kako rada dela na polju, in on je pravil, da je prišel v mesto za hlapca, ker je mislil drugače in tudi si je želel nazaj — domov. Zelenela sta oba domov — a spogledala sta se, ko nobeden ni imel doma. Stopila sta v gostilno, Petruša je poklical pijače, šla sta plesat in pozabila na vse. Petruša je postal lepo rdeč in vse je gorelo iz njega. Ona je bila vsa srečna. Videla je druge, kakšni so bili. Pijani so bili, objemali se za mizami in omamljena dekleta so pela z njimi. Ko se je zmračilo je Petruša vstal, plačal vse sam in odšla sta zopet v mesto. Jesensko solnce je še padalo za gore, krassen večer je bil. Šla sta počasi in mimo so šli pol-pijani pari, šli so in se izgubili v mrak. (Dalje.)

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Novi predsednik portugalske republike.

Lizbona, 24. avgusta. Narodna skupščina je danes izvolila novim predsednikom portugalske republike senatorja Ariaga.

Stavka cestnih železničarjev v Trstu.

Trst, 24. avgusta. Stavkujoči cestni železničarji so imeli danes zborovanje, na katerem so sklenili, da se stavka nadaljuje. Obenem je odšla deputacija k županu, ki je obljubil svoje posredovanje.

Tatvina v Louvru.

Pariz, 24. avgusta. Policija je baje tatovom slike „Gioconda“, delu slavnega slikarja Leonarda da Vincija, že na sledu.

Stavka na Angleškem.

London, 24. avgusta. Antisemitsko gibanje na Angleškem se vedno bolj razširja. Stavkujoči so na mnogih krajih vdrli celo v stanovanja Židov in jih popolnoma oropali.

Stavka v Atenah.

Aten, 24. avgusta. Stavka cestnih železničarjev v Atenah je končana.

Aehrenthal o naši zunanji politiki.

Dunaj, 24. avgusta. „Neue Freie Presse“ prinaša v večerni izdaji povodoma potovanja zunanega ministra Aehrenthala v Ischl članek o avstrijski zunanji politiki. Aehrenthal odide namreč že prihodnji teden k cesarju in mu bo poročal o najnovejši politični situaciji v Evropi. V zadnji ministrijski seji, ki se je vršila v torek, je Aehrenthal poudarjal, da je Anglija v zadnjem času precej nervozna, posebno pa še radi marokanske afere. Zavlačevanje pogajanj med Francijo in Nemčijo je situacijo le še poostriilo. Simpatije Avstrije stoje po Aehrenthalu popolnoma na strani Nemčije, ker Avstrija nikakor ni zadovoljna s tem, da bi se Nemčija pri razdeljevanju kolonij v Afriki zapostavljala.

Ogrsko-hrvaški državni zbor.

Budimpešta, 24. avgusta. Obstrukcija se nadaljuje. Radi nesklepnosti je moral predsednik danes sejo za pol ure prekiniti. Na vrsti so bile zopet same interpelacije in poimenska glasovanja.

Razne vesti.

* Šestdesetletnico obhaja te dni slavni češki pisatelj Jirasek, pisatelj zgodovinskih povesti in znanega romana „Psohlavci“, ki je preveden tudi v slovenščino. Jirasek je med najplodovitejšimi češkimi sodobnimi pisatelji, njegovi zbrani spisi so dosegli že 40 zvezkov. Pisal je večinoma zgodovinske snovi. Obdelal je habsburške vojne, boj kmetov proti grajščakom in dobo narodnega prebujenja. Napisal je tudi nekaj dram, ki so dosegle na odru lep uspeh. Njegov „Gero“ obdeluje isto snov, kakor Jurčičev „Tugomer“. Jirasek stoji v češki literaturi kot osamljen pojav, je čehom nekoliko isto, kar je Poljakom Sienkiewicz, seveda češka zgodovina ni nudila istih snovi in tipov, kakor jih opisuje poljski pisatelj. Jirasek temeljito pozna češko zgodovino in je znal iz nje poiskati najlepše snovi. Ob jubileju ga slave vsi češki listi. Prevod njegovih spominov in povesti pri nas prinaša „Slov. Dom“. Po vseh čeških gledaliških igrah te dni njegove igre. Zbrane spise izdaja Otto v Pragi.

Parizanke brez nogavic. Silna, nenavadna vročina letošnjega poletja je privedla Parizanke do čisto nove mode, ki so jo imeli priliko občudovati izprehajalci v Bois de Boulogne (Bulonijskem gozdu), glavnem izprehajališču pariškega finega sveta. Te dni so namreč začele mnogobrojne Parizanke, iz najodličnejših krogov in večinoma prav mladih let nositi svoje lahke in plitve čevljičke na golih nogah brez nogavic. To noviteto pariškega ženskega sveta so sprejeli Parizani zelo simpatično. Ljudje, ki se spoznajo na take reči, ne morejo prehvaliti beline lepih malih nožic Parizank. Radi tega pa bo treba vpletati — tako piše nek list — običaje daljnega vzhoda tudi na zapadu in bo kmalu v predsoh vsake odlične dame, obvezno pranje nog, predno se vstopi na obisk.

* Društvo prijateljev brad. Kakor si ne moremo predstavljati ruskega batuške brez dolge brade. Le malo jih je, ki nosijo brado. Zdaj pa se je v Londonu ustanovilo nekako društvo prijateljev brad. To društvo svojo ljubezen do brad utemeljuje takole: Angleži izdajo na leto za britje okoli 12 milijonov funtov (približno 290 milijonov kron), kar je gotovo velika potratna denarja. Poleg tega pa golobradost pri moškem tudi ni lepa.

Društvo nabira svoje člane na poseben način: uglednim možem pošilja pisma, v katerih se zavzema za brado in prilaga pismu sliko prejemnika brez brade in sliko, ki kaže, kakšen bi bil prejemnik z brado.

* Velikanska past za podgane. Proti podganam vodi jo na Danskem prav hud boj. Ministrstvo razpisuje za pobite podgane premije, in v zadnjih mesecih so jih pobili 100.000. Loviti so jih začeli zdaj — da gre delo hitreje od rok — v velikanske pasti. Tam kjer se podgane nahajajo, veliko štirikotno ograjo iz lesa, ki ima na eni strani vrata. V sredo položijo kako mrhovino. Podgane se začno zbirati, privabljeni po duhu mrhovine, okoli ograje. Ko jih je okoli ograje že prav veliko, se skrije v bližino delavec, odpre vrata, in podgane se spravijo nad mrhovino. Ko vse v pasti, zapre spet vrata in podgane so ujetе. Zdaj pa, ko vidijo svojo usodo, začno po pasti begati in so slednjič tako zmešane, da se poskrrijejo v nalašč že pripravljeno ogromno škatljo iz pločevine. Ko so lepo vse v škatlji skrite, se škatlja s težkim pokrovom zapre — in podgane so izročene „lovcu“ na milost in nemilost. Na ta način ujamejo naenkrat štiri do šest tisoč podgan.

* Požar v berlinskem gledališču. V berlinskem gledališču „Theater des Westens“ je 17. t. m. izbruhnil požar, ki bi bil kmalu zavzel velike dimenzije, če bi ne bila takoj prihitela gasilna družba, ki so ga omejila. Med požarom je bila ravno predstava, ker pa je gorelo v nekem oddelku, ki je ločen od odra in prostorov za gledalce, so predstavo izpočetka hoteli nadaljevati. Toda kmalu je začel dim siliti po celem poslopju in se je morala predstava prekiniti. Zgorelo je mnogo kulis, mnogo pa jih je uničila voda. Škode je 60.000 mark.

* Požar. V tretjem nadstropju hiše št. 15 v ul. Nicolo Machiavelli, stanuje sam g. Morterra Hektor, ker se vsa ropanja nahaja na letovišču. Predvčerajšnjem tekem njegove odsotnosti je še iz neznanega vzroka nastal v omenjenem stanovanju požar, ki je skoraj popolnoma uničil vse pohištvo sprejemne sobe in je jako poškodoval pohištvo dveh drugih sob. Ognjegasci so morali razbiti vrata in gasiti dobro uro. Precejšnja škoda je seveda pokrita z zavarovalnino.

* Samostani v Avstriji. Pred kratkim je izšla zelo zanimiva knjiga o avstrijskih samostanih, ki jo je napisal premonstratski korar Alfonz Zak. Kakor pravi ta knjiga, je v Avstriji 640 moških redovniških naselbin z 11.116 člani. Ženski redovi imajo 2356 kolonij s 27.389 članicami, skupno torej 2966 redovniških kolonij z 38.505 člani. Mislimo, da je to dosti jasna slika španskih razmer v Avstriji.

* Varčni Francozi. O Francozih gre glas, da so zelo potratni. Pa je ravno narobe res. Vsak najnavadnejši meščan ima svojo hranilnično knjižico, na katero nalaga denar za starost. Pravkar je predložil minister za javna dela predsedniku republike poročilo o delovanju hranilnic za l. 1909. Dne 31. decembra omenjenega leta je bilo na Francoskem 8.116.270 hranilničnih knjižic, ki so se tekom nastopnega leta pomnožile za 167.907. Naloženi denar je znašal 3.883.409.363 frankov, torej skoro 4 milijarde!

* Amerikanska književna reklama. Prizor se vrši seveda v Ameriki na enem glavnih trgov v Chicagu. V prvem nadstropju neke lepe hiše se odpre okno in sicer tako naglo, da lete zdrobljene šipe na vse strani. Na oknu se prikaže lepa žena in mladenič. Ta ves bled prideže hitro na oknu vrvi z vozli. Mlada žena zakriči, pograbl vrvi in se spusti doli, mladenič stori isto. Komaj sta prišla na tla, se prikaže na oknu eleganten človek sivih las, jezne obraza in kriči nad ženo: „Nesramnica, varala si me, umri!“ In izstreli revolver na prestrašeni par. Tudi on se spusti po vrvi. Mlada žena pade onesveščena na tla. Mladenec jo hoče braniti. Velika množica se nabere okoli. Zdaj pa mlada gospa vstane; vse tri osebe te drame se primejo za roke in pravijo: „Gospoda, to je začetek novega romana, ki ga začne jutri izdajati „Chicago Journal“. Potem se priklonijo in odidejo in množica jih ne linča.

* Pokojnina uličnih pometalcev v New Yorku. Newyorški župan Gaynor je izdal naredbi, s katero se ustanavlja pokojninski fond za ulične pometalce. Po tej naredbi se lahko dajo upokojiti tisti pometalci, ki so stari nad 60 let in so služili 20 let. Upokoje se lahko že po desetletnem delovanju, ako imajo zdravniško potrdilo, da niso več za delo sposobni, ako pa je to nesposobnost povzročilo delo samo, dobijo polovično plačo. Vdove pometalcev, ki so umrli, ko so še služili, dobe pokojnino letnih 300 dolarjev, vsak otrok pod 18 leti 200 dolarjev, mati pa, če ji je bil pometalec edina podpora, dobiva na leto tudi 200 dolarjev.

* Krvavo jezero. Tujci v Lucernu v Švici so bili nedavno priče redke prirodne prikazni. Voda jezera pri Lucernu je dobila temnordečo barvo. Čudno je to, da se ta pojav ponavlja vedno po preteku par let. Od tega se jezero tudi imenuje „krvavo jezero“. Rdeča barva prihaja od neke alpske rastline, ki raste na dnu vode. Prebivalci so prepričani, da je ta pojav predhodnik velike vojne. Zadnjič se je jezero pordečilo pred nemško-francosko vojno l. 1870.—71.

Prošnja do blagih src!

Trg Mokronog je zadela grozovita nesreča.

Požar je v soboto dne 19. avgusta v Mokronogu ljuto razsajal in spravil v par urah skoro cel trg v pepel. Zgorela so stanovanjska poslopja, hlevi, kozolci, živina, obleka, krma, žito, denar in poljedelsko orodje.

Beda je nepopisna!

Prosimo torej vsa blaga srca, da prisločijo obupanim revežem na pomoč, da se vsaj za prvi trenutek osuše solze onih, ki obupano zro v pogorišča svojih uničenih domovanj.

Vsak dar bodisi v obleki, denarju, žitu ali hrani boče našel hvaležna srca obupanih pogorelcev.

Pošiljajte hvaležno sprejema

„Odbor za podpore nujno potrebne pogorelce.“

Mokronog, 23. avgusta 1911.

Za odbor:

Josip Tekavčič m. p., sodni predstojnik; Ivan Arh m. p., davčni predstojnik; Ivan Pirnat m. p., nadučitelj; Josip Tratar m. p., učitelj; za župnika Hinka Bukovtza Franjo Žitnik m. p., kaplan; Ivan Zihert m. p., trgovec; Peter Strel m. p., trgovec; Ivan Hutter m. p., sodnik.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.

Odgovorni urednik V. M. Zalar.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. — Za one, ki iščejo službe 4 vln. — Najmanjši znesek 50 vln. — Pisemnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vln. — Pri malih oglašitvah ni popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Akademski slikar v Ljubljani, ki želi imeti postranski zaslužek in sicer za dekorativno slikanje se naj blagovoli obrniti pismeno pod šifro „Dekorativ 222“ pošto ležeče Ljubljana, glavna pošta. 349/3—1

Hiša z vrtom se iz proste roke prodaja. Poizve se Mesarska cesta št. 1. 163/8—6

Dva dijaka iz boljšje rodbine se sprejmeta na stanovanje in hrano. Kje pove upravnštvo „Jutra“. 351/3—1

Postajevođa v pokoju izurjen v poljedelstvu in gozdarstvu išče službe knjigovodje, pisarja, oskrbnika hiše ali ekonomije. Ponudbe pod „Postajevođa“ na „Prvo anončno pisarno“. 515/2—1

Lep polleten Fox-Tier se ceno prodaja. Kje, pove „Prva anončna pisarna“. 515/3—1

Začetnica večja slovenske ter nemške stenografije in nekoliko knjigovodstva želi službe v mestu ali na deželi v najkrajšem času. Naslov pove uprava „Jutra“. 265/2—2

Dve učenki nižjih razredov se sprejmeta na hrano in na stanovanje. Naslov pove upravnštvo „Jutra“. 354/1—1

KORESPONDENCA.

Dve gospodinjci se želita v svrhu ženitve seznaniti z gospodom. Šifri: „Ruša“, „Mira“ pošto ležeče Ljubljana. („Ruša“ s premoženjem 10.000 K.) 352/1—1

Zora. Dobim ne kart! 353/1—1

Kdor išče ali oddaja kako

službo,

kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najlažje, ako

inserira

v Malih oglašitvah „Jutra“. Za besedo

se plača

samo 5 vinarjev.

Jako zanimiv, zabaven in poučen list s slikami je

„Ilustrovani tednik“

ki izhaja vsak petek ter stane

četrtletno K 1.80.

Zahtevajte ga povsod! Naročite ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se odda ali prodaja spretneemu trgovcu

se

Najboljše odgovori „Slovenču“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Miši in podgane naredijo največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—. Izgotavljam tudi najnovejši in od občinstva kot najboljše priznane mehanične pasti za miši in pod gane, ki prekosi vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII., Blumengasse šte. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptice, ročne, stenske, vozne in nagrobne svetilke, itd.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

M. RAVTAR

delikatesna trgovina in vinarna

Ljubljana, Jurčičev trg 3

priporoča svojo veliko zalogo raznih jestvin, finih namiznih in desertnih vin, likerjev, kornjaka in šampanjca.

Eksport
kranjsk. klobas in brinjevca

Slav. društvom posebno nizke cene. Za veselice dam blago tudi v komisijsko prodajo.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakernah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pichler, Kongresni trg.

Češark, Selenburgova ulica.

Dolence, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica.

Šušic, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška.

Tivolj, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stiene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleinstejn, Jurčičev trg.

Križaj, Sp. Šiška.

Wisjak, Gosposka ulica

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica

Blaznik, Stari trg.

Nagode Mestni trg.

Kanc, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Bizjak, Bohoričeva ulica.

Remžgar, Zelena jama

Svetek, Zaloška cesta.

Jamšek, Tržaška cesta.

Jezeršek, Zaloška cesta.

Likar, Glince.

Štrkovič, Dunajska cesta.

Klančnik, Tržaška cesta.

Pozor! Preselitev! Pozor!

FR. P. ZAJEC, Ljubljana.

Velika zaloga pravih švicar. ur, zlatnine, srebrnine, gramofonov, plošč itd.

Tem potom vladno naznanjam, da sem preložil svojo trgovino s Starega trga 26 na

Stari trg šte. 9

isto popolnoma na novo uredil ter povečal in mi bo mogoče svoje cenjene odjemalce v vsakem oziru v zadovoljivost postreči. — Osobito opozarjam slavno občinstvo, kot prvi in edini slovenski, to obrt upravičeni izvrševati ter oblastveno izprašani optik in strokovnjak na svoj

optični zavod

po najnovejšem sistemu z električnim obratom urejeni. V zalogi imam vedno najnovejšo ščipalnice, očala, tudi Rotenstockove; toplomerje, daljnogled vseh vrst, kakor „Zeis“, „Goerz“, „Busch“ itd., zrakomere, hydrometre, raznovrstne tehnične za zganje, mleko itd. — **Vsa popravila** izvršujem v svoji lastni, dobro urejeni delavnici točno in solidno. — Zahvaljujem se za dosedanje mi izkazano zaupanje in prosim, da mi isto ohranite tudi v bodoče.

Z odličnim spoštovanjem

Fr. P. Zajec, Stari trg št. 9.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5

priporoča radi minule sezije v okasiji

obleke za gospode

iz listra ali pralne v barvah

od K 10.— naprej

ter panama

klobuke in slamnike.

Rezervni zaklad

nad pol milijona

kron

Kmetska posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem združnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta šte. 18

Stanje hranilnih

vlog dvajset

milijonov kron

obrestuje hranilne vloge po čistih

$4\frac{1}{2}\%$

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5%, brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Denarni promet

v letu 1910

K 100,000.000.—

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Upravno premoženje

v letu 1910

K 20,500.000.—

Trgov. sotrudnik

dobro izurjen v trgovini z mešanim blagom in

krepak učenec

se sprejmeta pri tvrdki Ivan Razboršek v Smartnem pri Litiji.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Vsa čista dobička se razdeljuje zavarovancem; dosedaj se ga je izplačalo K 2,495.719.—.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54,000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109,856.860-58.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal in okenskih plošč.

Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občnkoristne namene.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov

Lastno založništvo.

Muzikalije.

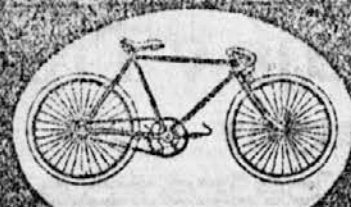
Telefonska šte. 118.

Najmodernejšie črke.

Litografija.

Poštne hranilnice šte. 76.307.

KINTA
KCL

Priznana močna, lahko tekoča solidna in neprekosljiva so KINTA kolesa.

Najboljširne jamstvo. Ilustrovani ceniki brezplačno.

K. Camernik

LJUBLJANA, Dunajska c. 9.

Special. trgovina s kolesi in posam. deli.

Izposojevanje koles.

Del. glavica: K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad: K 610.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih $4\frac{1}{2}\%$.